Creatieve leegte

23 oktober 1974
lezing 224

“Geliefde vrienden, zegeningen voor jullie allen hier aanwezig. Een gouden kracht stroomt door jullie innerlijk, nu en altijd, als je jezelf er voor open stelt.

Ik heb met jullie in de laatste lezing over de komst van een nieuw tijdperk gesproken.[1] Dat betekent dat heel veel mensen voor deze spirituele gebeurtenis klaar moeten zijn. Jullie op dit pad hebben jarenlang gewerkt met dat doel voor ogen, of je je dat nu bewust was of niet. Jullie hebben onzuiverheden opgeruimd en doen dat nog steeds. En jullie stellen je open voor een machtige kracht die ontketend is in het universum in het innerlijk heelal.

Veel spirituele meesters en mensen die kanaal zijn, weten dit, ik heb het al eerder gezegd. Maar velen hebben dat verkeerd uitgelegd. Ze geloven dat het rampen zal veroorzaken op een menselijk, geografisch niveau. Ik heb al eerder gezegd dat dat niet waar is. De veranderingen die zich nu al voordoen, zijn veranderingen in bewustzijn. Jullie werken daar aan. Als jullie je verder ontwikkelen en zuiveren worden jullie meer en meer voorbereid op een innerlijke verlichting en een ontwaken dat zijn weerga niet kent en zich op eigen kracht in stand houdt. Het is ongekend in de geschiedenis. Want in geen enkele andere tijd in de geschiedenis van de mensheid was deze kracht zo beschikbaar als nu. Wat jullie in toenemende mate ervaren is mogelijk omdat deze kracht in aanraking komt met een ontvankelijk kanaal. Hier gaat het om. Want als deze kracht een niet ontvankelijk kanaal treft, ontstaat een crisis, zoals jullie weten. Ook als slechts een deel van je weerstand biedt aan grote creatieve weldadige krachten, die je op een totaal nieuwe manier tot bloei zouden kunnen brengen, zet je jezelf onder grote innerlijke, psychische, emotionele en spirituele druk. Dit moet vermeden worden.

[1] Lezing 223 ‘De nieuwe tijd en het nieuwe bewustzijn’ (Noot vertaler)

Daarom hebben jullie op dit pad geleerd om meer in contact met die diepere lagen van je intentionaliteit te komen, waar je waarheid en liefde, en een dieper weten en een grotere kracht ontkent die op een andere manier werkt dan de uiterlijke egokracht waar je zo naar streeft. Die waarheid en liefde, die kennis en kracht komen van binnen uit.

In de lezing van vanavond wil ik met je spreken over hoe belangrijk het is je open te stellen voor deze kracht, deze energie, dit nieuwe bewustzijn: het Christusbewustzijn dat zich probeert te verspreiden en bezig is zich te verspreiden en waar dat maar mogelijk is door het menselijk bewustzijn heen sijpelt. Om dat te kunnen moeten jullie een ander principe begrijpen en dat is het principe van de *creatieve leegte.*

De meeste mensen zijn innerlijk en uiterlijk zo overactief in hun denken, omdat ze doodsbang zijn dat ze misschien wel eens leeg zouden kunnen zijn, dat er van binnen niets is dat hen in stand kan houden. Die gedachte is zelden bewust. Maar op een pad als dit komt er een moment waarop je je van deze gedachte bewust wordt. De eerste reactie is dan meestal: 'Ik wil niet eens toegeven dat ik hier bang voor ben... ik ga liever door met me druk te maken dan dat ik onder ogen wil zien dat ik bang ben dat ik van binnen niemand ben, dat ik niet meer dan een huls ben die van buiten af in stand gehouden moet worden en dat ik deze angstige kennis maar beter kan ontkennen.'

Dit is uiteraard een nutteloze gang van zaken en puur zelfbedrog. Het is van het grootste belang dat je deze angst onder ogen ziet en er openlijk mee afrekent. Je moet een sfeer en een klimaat in jezelf creëren waarin je deze leegte laat bestaan. Anders houd je jezelf voortdurend voor de gek en bovendien verspil je je krachten omdat de angst ongerechtvaardigd is. Hoe kun je ooit in vrede met jezelf leven als je niet weet waar je bang voor bent en je daardoor nooit kunt ontdekken dat je angst een illusie is.

Ten gevolge van een al eeuwen durend conditioneringsproces heb je van je denken een hele drukke activiteit gemaakt zodat, als dat even stopt, de stilte die dan volgt voor leegte wordt aangezien. Het lijkt inderdaad leeg. Het lawaai neemt af en er blijft je niets over dan de leegte te omarmen en verwelkomen als de belangrijkste voorwaarde want het is het kanaal voor je innerlijke Godzelf.

Ik zal het nog anders zeggen: als je niet leeg kunt zijn, kun je nooit gevuld worden. Uit de leegte zal een nieuwe volheid naar voren komen, toch kun je er nog niet overheen stappen en net doen alsof de angst voor

de leegte niet bestaat. Je moet er doorheen, zoals bij alles. Ik raad je aan om de angst uit te dagen en tegelijkertijd de leegte te verwelkomen als de toegangspoort tot je goddelijke natuur.

Je moet een aantal psychische en spirituele wetten kennen om deze leegte te koesteren en er een creatief waagstuk van te maken. Sommige wetten zijn of lijken tegenstrijdig. Bijvoorbeeld: aan de ene kant moet je de leegte bestrijden, aan de andere kant moet je hem verwelkomen. Dit lijkt tegenstrijdig. Beide houdingen zijn noodzakelijk.

Nog een schijnbare tegenstelling: het is buitengewoon belangrijk om op een ontvankelijke manier te durven open staan voor wat komt, zonder dat die verwachting uit vooropgezette meningen bestaat. Je mag er niet ongeduldig bij zijn en er geen wensdenken in verstoppen. Dit alles is moeilijk in mensentaal uit te leggen. Het is iets waarin je je moet inleven, als je wilt begrijpen wat ik hier tegen je zeg: positieve verwachting zonder vooropgezette en specifieke ideeën over hoe en wat er gebeuren moet. Er is ook nog een andere schijnbare tegenstelling die ermee te maken heeft: je dient zoals ik vaak heb duidelijk gemaakt je verwachting specifiek te maken en deze toch licht en neutraal te houden. Je dient enerzijds specifiek te zijn, anderzijds niet. Als dit nu verwarrend lijkt, vraag dan je innerlijke zelf om het begrip door te geven aan je verstand in plaats van te proberen het met je verstand te begrijpen.

De manier van werken van het grotere zelf gaat de verbeelding en het bevattingsvermogen van het verstand zo ver te boven dat in bijzonderheden treden alleen maar belemmerend werkt. Toch moet het verstand weten wat het wil, er op voorbereid zijn, er naar uit reiken en er beslag op leggen, weten dat het dit verdient en er geen misbruik van maakt. Het verstand moet voortdurend veranderingen aanbrengen en zich opnieuw aan het grotere gezichtsveld van het innerlijke Godbewustzijn aanpassen. Je geest moet stil en leeg en ontvankelijk worden, maar zich tegelijkertijd voor alle mogelijkheden gereedhouden. Op die manier is hij in staat met de innerlijke stilte en met wat eerst leegte scheen om te gaan. Als je dit in een sfeer van positieve verwachting en toch leeg in je binnenste doet, geduldig en volhardend, kan je een nieuwe volheid en vervulling ervaren. De innerlijke stilte gaat als het ware zingen. Energetisch gezien kan het licht en warmte tot uitdrukking brengen. Er komt een kracht in je naar boven waarvan je niet wist dat je die had. Je wordt je bewust van kennis, leiding, waarheid, inspiratie, wijsheid en advies voor alle dagelijkse beslommeringen in je leven, in de grote zowel als in de kleinste zaken.

Ik heb dit alles al eerder gezegd maar het moet steeds weer herhaald worden. Het proces van ontvankelijke, creatieve leegte moet echt gevoed worden. Je moet er met een innerlijk oor naar luisteren en toch is het noodzakelijk dat je er geen druk achter zet maar ontvankelijk wordt voor wanneer en hoe het je vervult. Dit is de enige manier vrienden, om je innerlijke houvast te vinden, je goddelijkheid, en een ontvanger te worden voor de grote universele kracht, die over de wereld uitgestort wordt en die zich in je leven zal manifesteren, nog meer dan een aantal van jullie al ervaren hebben en in toenemende mate ervaren. Dit is een nieuwe belangrijke tijd in de evolutiegeschiedenis en jullie zijn allemaal nodig om een hernieuwing te helpen voortzetten, een grote verandering in denken en waarnemen, in de wetten en waarden die het Christusbewustzijn verspreidt. De weg moet naar binnen en naar buiten toe open zijn om de ontvangst zo groot mogelijk te maken.

Je verstand is een instrument dat dit proces kan bevorderen of belemmeren. Je weet allemaal dat je verstand alleen in zoverre beperkt is als je zelf denkt dat het beperkt is. Daar, waar jij je verstand grenzen oplegt, kun je niet zien wat er buiten ligt. Je verstand is eindig en moet er op gericht zijn eindigheid te verleggen, totdat hij op het niveau van het oneindige komt wat je verstand te boven gaat en wat in jou is, hier en nu. Dan stort de geest zich uit in het oneindige bewustzijn van je innerlijke universum, waarin je één bent met al wat is en waarin je toch oneindig persoonlijk bent.

Zoals het nu staat, draag je je verstand met je mee alsof het een last is. Het is een last geworden omdat het een gesloten circuit geworden is. Binnen dat circuit hebben allerlei ideeën, meningen, kennis, denkbeelden en mogelijkheden de vrije teugel, waar je in je leven als gevolg van je opvoeding en van de normen van de samenleving ruimte voor hebt geschapen. Dat circuit bevat alles wat je gekozen hebt om te leren en als je eigen kennis aan te nemen, zowel als deel van het groepsbewustzijn als vanuit je persoonlijke ervaring en het verbreedt zich naar de mate waarin je gegroeid bent en je jezelf hebt verruimd. Maar toch is het nog steeds een gesloten circuit. Je gaat nog steeds gebukt onder het idee van de beperktheid van jezelf en van je wereld. Daarom is het noodzakelijk, dat je teneinde de creatieve leegte op te wekken en aan te moedigen je volledig van de betekenis en het belang van wat ik hier zeg bewust wordt. En ook dat je misschien de grenzen van je verstand visualiseert door jezelf op die dingen te bevragen waar je van denkt dat ze onmogelijk voor je zijn. Waar je bang bent en je hopeloos voelt, moet er een gedachte van eindigheid bestaan die je in je verstand vasthoudt;

daarmee sluit je de grote kracht buiten die er voor iedereen is die klaar is om deze eerlijk te ontvangen.

Opnieuw lijkt het een tegenstelling: enerzijds is het erg nodig dat deze beperkte geest zich voor nieuwe ideeën en mogelijkheden opent, zoals jullie dat in je eigen meditatieproces al geleerd hebben. En jullie hebben duidelijk gezien dat daar waar je ruimte voor een nieuwe mogelijkheid maakte die je graag in je leven zou willen realiseren, die ook inderdaad komt. En jullie hebben ook ervaren dat wanneer die niet komt, je dan om welke reden dan ook de mogelijkheid daarvan ontkent. Het is daarom noodzakelijk dat je dit gesloten circuit gaat doorbreken. Je kunt het niet onmiddellijk oplossen. Je leeft met je verstand en je hebt je verstand nodig. Ten aanzien van dit punt heeft het natuurlijk functies in je leven. Je moet de cirkel dus doorbreken. Dan kan de stroom van nieuwe energie en bewustzijn weer doordringen. Als dat niet gebeurt blijf je opgesloten binnen de nauwe grenzen van je beperkte verstand dat al gauw te klein wordt voor de grotere geest die in je leeft. Aan de andere kant moet je verstand zoals ik zei rustig blijven, niet aan meningen vasthouden, neutraal zijn om zo een ontvanger en drager voor de grote nieuwe kracht te zijn die door het innerlijke universum van alle bewustzijn stroomt.

Maar laten we nu teruggaan naar het proces van het doorbreken van het beperkte verstand. Hoe doe je dat? Zoals ik al zo vaak heb gezegd doe je dit door eerst in te zien, dat je er beperkte opvattingen op nahoudt, in plaats van er naar te leven zonder erbij na te denken. De volgende stap is er kritisch naar te gaan kijken. Dit vraagt van je dat je de moeite neemt om je beperkte opvattingen na te lopen en er echt over te denken. Doe dit vanuit een houding van zelfobservatie en zelfconfrontatie die je al zo vaak geoefend hebt. Soms heb je niet alleen een onjuiste opvatting maar staat er ook iets op het spel voor je. Dat moet je onderzoeken. Alleen als je het ongeloof en de negatieve intentionaliteit waarmee je daaraan vasthoudt bij elkaar brengt, kun je zien hoe je het circuit gesloten houdt en jezelf onthoudt van de innerlijke vervulling waar je zo naar verlangt.

In dit kader is een andere belangrijke wet dat het zich openen voor het grotere universele bewustzijn niet op een magische manier moet gebeuren, met de bedoeling dat het leerproces en het groeien, het ‘worden’, worden uitgeschakeld. Hoe deze hoogste kracht ook verondersteld wordt je te vervullen en te ondersteunen, je verstand moet wel door alle stadia van het verwerven van kennis en knowhow heengaan. Voor wat betreft gebieden als kunst en wetenschap weten jullie dit allemaal. Je kunt niet als een groot kunstenaar geïnspireerd worden,

hoe geniaal je ook bent, als je niet het vak en de technische kennis leert. Als het kinderlijke lagere zelf het kanaal naar het grotere universum wil gebruiken om de eerste monotonie van leren en worden te vermijden, dan blijft het kanaal gesloten. Want dit komt op bedrog neer en God kan niet bedrogen worden. Op die manier gaat men ernstig betwijfelen of er iets buiten het verstand bestaat, omdat er door het gebruik van magie, dat tegemoet komt aan de neiging tot luiheid en toegeeflijkheid, geen geïnspireerd antwoord voortkomt. Dat geldt eveneens voor wetenschap of voor welk gebied dan ook..

Hoe is het dan met deze zelfde wet in verband met inspiratie voor je persoonlijke leven en je beslissingen? Ook hier kun je niet anders dan door het werk heen gaan, dat het uiterlijke zelf moet doen om een goed kanaal te worden voor het Godsbewustzijn. Dit doe je in het padwerk. Je moet jezelf echt kennen: je voetangels, je zwakheden, je lager zelf, waar je omkoopbaar bent, waar je oneerlijk bent of ertoe geneigd bent. Dat is hard werken en het moet gedaan worden. Door het te vermijden wordt je kanaal nooit echt betrouwbaar en kan het zelfs een heleboel fantasie en ‘wensdenken’ inhouden, voortkomend uit de ‘wensaard’ van de mens; of misschien openbaart het ‘waarheid’ die gebaseerd is op schuld en angst en dus net zo onbetrouwbaar is. Alleen als je op deze manier aan je ontwikkeling werkt kom je op een punt, dat je niet langer goedgelovigheid en ‘wensdenken’ met vertrouwen, of twijfel met onderscheidingsvermogen verwart. Zoals een groot pianist alleen maar een kanaal voor hogere inspiratie kan zijn wanneer hij door de vingeroefeningen en de moeizame, lange studie heengaat, die zijn spel uiteindelijk moeiteloos maken, zo moet de door God geïnspireerde mens aan zijn zuiveringsproces werken, aan diepe zelfkennis en eerlijkheid ten aanzien van zichzelf. Pas dan gaat het ontvangstkanaal echt passen bij de hogere waarheden en waarden en kan het voor hogere doeleinden beïnvloed, gevormd en gebruikt worden om zichzelf en de wereld te verrijken.

Tegelijkertijd dien je een neutraliteit te cultiveren. Je toewijding om de wil van God te doen moet een houding ontwikkelen van ‘Wat God doet is wel gedaan’, of je het nu wenst of niet. Teveel verlangen is een even grote belemmering als de afwezigheid van alle verlangen, die zich als berusting en hopeloosheid manifesteert. De weigering om wat voor frustratie ook te verdragen, schept een innerlijke spanning en defensieve structuur, die het verstand afsluit en een gesloten circuit in stand houdt. Met andere woorden, je moet als ontvangstkanaal neutraal zijn. Je moet het sterke, gespannen, eigengereide ja of nee opgeven om plaats te maken voor een soepel vertrouwen dat je geleid wordt door je innerlijke

God. Je moet open zijn, plooibaar, soepel, vertrouwend en steeds weer klaar staan om een andere weg in te slaan, bereid zijn tot een verandering die je nog niet had overwogen. Wat nu juist is, is dat morgen misschien niet meer. Er bestaat geen starheid als we te maken hebben met het goddelijke leven dat opwelt vanuit je meest innerlijke wezen. Dat idee maakt je onzeker want je gelooft dat er in vaste regels zekerheid ligt. Niets is verder van de waarheid. Dit is opnieuw een van die opvattingen die uitgedaagd moeten worden. Realiseer je dat in het idee dat je iedere nieuwe situatie voortaan openlijk tegemoet treedt door je opnieuw te laten inspireren - door te weten dat wat juist is in de ene situatie misschien onjuist is in de volgende - er een nieuwe zekerheid ligt die je als zodanig nog niet gevonden hebt. Dit is een van die wetten van de nieuwe tijd die tegenovergesteld is aan de oude wetten, volgens welke alles wat vast, stabiel, onbeweeglijk, onveranderlijk is, verondersteld wordt zeker te zijn.

De wetten die betrekking hebben op dit nieuwe avontuur naar je innerlijke creativiteit en leven, moeten zeer zorgvuldig bestudeerd worden. Je moet ermee gaan werken. Dit zijn geen woorden waar je alleen maar naar hoeft te luisteren, je moet ze je eigen maken. Deze wetten lijken vol tegenspraak te zijn: ik zeg je enerzijds dat je kennis en knowhow moet verwerven, dat je verstand verbreed en verruimd moet worden, in staat moet zijn zich waarachtige mogelijkheden voor te stellen, en toch zeg ik: maak je verstand neutraal en leeg. Dit lijkt vanuit de dualistische dimensie van bewustzijn erg met elkaar in tegenspraak. Maar vanuit het nieuwe bewustzijn dat zich door je innerlijke wereld verspreidt, is dit helemaal niet in tegenspraak. Jaren heb ik geprobeerd jullie op vele manieren te laten zien hoe dit principe werkt: dat iets wat in waarheid is en in overeenstemming met de hogere levenswetten is, tegenstellingen verzoent die elkaar over en weer op het lagere bewustzijnsniveau uitsluiten. Wat op het lagere niveau conflicten veroorzaakt, is op het hogere niveau wederzijds nuttig en interactief.

Hoe langer hoe meer ontdek je de waarheid van vereniging, waar dualiteiten ophouden te bestaan en tegenspraken niet langer tegenspraak zijn; waar je twee dingen die vroeger elkaars tegengestelden waren, nu als twee aspecten van dezelfde waarheid ervaart, die beide hun eigen waarde hebben. Als de mens dit principe begint te begrijpen en het gaat toepassen op zijn eigen leven, op zijn manier van kijken en zijn waarden, dan is hij werkelijk klaar het nieuwe bewustzijn te ontvangen, dat is vrijgemaakt in werelden die die van jou verre te boven gaan.

Ook wanneer ik je zeg dat je het goddelijk kanaal in je niet moet benaderen met een houding alsof die jou moeite, werk en de werkelijkheid van leven en groeien, moet besparen, zeg ik dat niet als tegenstelling tot de noodzaak om op een passieve manier ontvankelijk te zijn. Het is alleen maar een verschuiving van de evenwichtsstructuur: waar je voorheen te actief met je verstand was, dien je nu tot rust te komen en het te laten gebeuren; waar je erop stond om de controle te houden, dien je nu deze controle los te laten en het door een nieuwe innerlijke kracht over te laten nemen. Waar je aan de andere kant de neiging had om lui en toegeeflijk voor jezelf te zijn en naar de weg van de minste weerstand zocht waardoor je je afhankelijk maakte van anderen, dien je nu het heft in handen te nemen en actief de principes te voeden die helpen de kanalen naar je innerlijke God tot stand te brengen. Je dient ook actief de boodschappen ervan in je leven tot uitdrukking te brengen. Zoals ik al jaren geleden zei: activiteit en passiviteit moeten worden omgedraaid.

Op die manier wordt je verstand een instrument. Het verbreedt en opent zich, doorbreekt zijn beperkingen en krijgt nieuwe ideeën, nieuwe concepten waar je geest op een lichte en niet verkrampte manier een poosje mee kan spelen. Juist deze houding van lichtheid in je waarnemingen, van soepelheid en beweeglijkheid van geest, maakt je tot het meest ontvankelijke instrument zodat je van je ogenschijnlijke leegte kunt ontvangen.

Welnu vrienden, hoe voelt het als we dichter bij deze leegte komen? Wat is het eigenlijk? Nogmaals, de menselijke taal is uiterst beperkt en het is bijna onmogelijk om een dergelijke ervaring in de context van taal te persen. Ik wil echter mijn uiterste best doen om jullie een paar gereedschappen te geven en nog een paar aanwijzingen als hulp. Als je naar je innerlijke leegte luistert, lijkt het eerst een zwarte afgrond van leegte te zijn. Wat je dan voelt is angst. Je lijkt van deze angst vervuld te raken. Wat is deze angst? Het is zo angstig om te merken dat je leeg bent en dat je een nieuw bewustzijn hebt, een nieuw wezen dat voortkomt uit je innerlijk. Hoewel je er naar hunkert ben je er ook bang voor. De angst bestaat in beide gevallen: je wilt het nieuwe bewustzijn zó graag dat je bang bent voor de teleurstelling, en toch ben je bang het te vinden, vanwege alle verplichtingen en veranderingen die dat misschien voor jou meebrengt. Je moet door deze beide angsten heen. Je hebt op je pad de middelen ontvangen om met dergelijke angsten klaar te komen door je lager zelf te onderzoeken.

Maar de tijd komt dat je klaar bent, ondanks dat er nog angst bestaat, omdat je de verbanden al gelegd hebt en je weet wat je lager zelf wil, waarom je negatieve intentionaliteit hebt, etc. De tijd komt dat je ondanks je angst kalm en rustig besluit de leegte in te gaan. Dus maak je jezelf leeg van geest om de leegte diep van binnen te ontmoeten. En ziedaar, weldra voel je juist de leegte, niet vol op de manier als je 'vol' gewend bent, maar de leegte bevat een nieuwe levendigheid waar de oude volheid geen ruimte voor had. In feite merk je al spoedig dat je je kunstmatig vol maakte door jezelf vol te stoppen: vol in je geest door het gekakel en vol in je kanaal door je energie tot harde knopen samen te trekken als een defensie. Je doodde het leven door deze volheid. Daarom werd je behoeftiger omdat je zonder je innerlijke leven niet in werkelijke zin vervuld kon worden. De vicieuze cirkel kwam tot stand door je streven het van buitenaf te krijgen, omdat je weigerde de noodzakelijke stappen te doen om van binnen het fundament te leggen.

In zekere zin vrees je de levendigheid meer dan de leegte. En misschien kun je dat maar beter onder ogen zien. Als je je voldoende leeg maakt is de eerste reactie een innerlijk leven, en dan ben je onmiddellijk geneigd de deur weer stevig dicht te doen. En toch, omdat je ontkent dat je vervuld leven vreest, ontken je ook dat je echt erg ongelukkig bent over het gebrek aan die levendigheid. Maar het gebrek aan levendigheid is het resultaat van de angst ervoor, en het is de angst voor leven die plaats kan maken voor de toestemming tot leven door jezelf creatief leeg te laten zijn. Je zult dan je hele innerlijke wezen voelen, met inbegrip van je lichaam en je energetische wezen, alsof er een 'innerlijke buis' bestaat die blakend van leven is. Er gaat energie doorheen en gevoelens en er komt iets anders stralends op de voorgrond, iets wat je nu nog geen naam kunt geven. Als je niet terugschrikt voor dat onnoembare iets, blijkt het vroeg of laat immanente lering te zijn, een constante innerlijke, doorgaande lering - waarheid, bemoediging, wijsheid, leiding - in het bijzonder afgestemd op je leven van dit moment, waar je het maar nodig hebt.

Deze leegte, deze stralende levende leegte, is God die tot je spreekt. Elk moment van de dag praat hij tegen je waar je dat het meest nodig hebt. Als je het echt wilt horen en je er op wilt afstemmen zul je het onderscheiden, eerst vaag, later sterk. Je moet je innerlijke oor oefenen om het te herkennen. Als je de stralende levende stem, die in wijsheid en liefde spreekt niet in algemeenheden maar specifiek tot jou begint te herkennen, weet je dat deze stem altijd in je bestaan heeft, maar dat je jezelf geconditioneerd hebt om hem niet te horen. En in die conditionering heb je die 'innerlijke buis' gespannen en volgestopt terwijl

die er is om je te vullen met de stralende muziek der engelen.

Als ik ‘engelenmuziek’ zeg bedoel ik dat niet persé letterlijk hoewel dat ook kan. Maar wat je vooral nodig hebt is de onderricht, leiding en hulp bij iedere gedachte, iedere beslissing over welke mening en houding dan ook die een bepaalde situatie vraagt. Dit onderricht is werkelijk met prachtige engelenmuziek te vergelijken. De volheid van deze schatten zijn met geen pen te beschrijven. Dit is waar je voortdurend naar uitkijkt en intens naar verlangt maar meestal ben je je niet bewust van dit zoeken en projecteer je het op vervangingsmiddelen die van buitenaf moeten komen.

Wat je moet doen is jezelf herconditioneren en je richten op dat wat altijd al in je heeft bestaan. Maar je verstand en je uiterlijke wil zijn echter door zulke gecompliceerde, verwarrende procedures heengegaan en hebben je leven zó ingewikkeld gemaakt dat het nu lijkt alsof je je weg uit een doolhof moet vinden, een doolhof dat je zelf geschapen hebt. Je kunt je innerlijke landschap herscheppen zonder dat doolhof.

Liefste vrienden, aan het eind van deze lezing wil ik een paar woorden zeggen over de nieuwe mensheid in het nieuwe tijdperk. Wat is de nieuwe mensheid? De nieuwe mensheid is inderdaad altijd een ontvangstkanaal van de universele intelligentie, het goddelijk bewustzijn, het Christusbewustzijn, dat elk zijns- en levensdeeltje doordringt. De nieuwe mens functioneert, beslist en denkt niet vanuit het gewone verstand en intellect. Vele eeuwen lang moest het verstand gecultiveerd worden als een stap op de evolutieladder. Maar nu heeft die extra nadruk te lang geduurd. Dit betekent niet een terugkeer naar de louter blinde, emotionele ‘wensaard’, maar dat je je moet openen voor een hoger rijk van bewustzijn in jezelf om dit te kunnen ontplooien. Er is een periode in de evolutie geweest waarin het voor de mens moeilijk was om zijn vermogen te ontdekken, om te denken, te wikken en te wegen, te onderscheiden, kennis vast te houden, zich dingen te herinneren en dergelijke, kortom, om alle geestesvermogens te gebruiken, net zoals het nu moeilijk lijkt contact te maken met zijn hogere zelf.

De nieuwe mens heeft een nieuwe balans in zijn innerlijk systeem gevestigd. Het verstand en het intellect mogen niet achter blijven; het zijn middelen die één met het grotere bewustzijn gemaakt moeten worden. Vele eeuwen lang geloofde de mens dat de vermogens van het verstand en het intellect de hoogste ontwikkelingsvormen zijn en sommigen geloven dat nu nog. Daarom ondernemen ze geen poging om verder en

dieper in hun innerlijke natuur te duiken om grotere schatten te vinden. Anderzijds bestaan er veel spirituele bewegingen die oefenen om het verstand helemaal overboord te gooien en op non-actief te zetten. Dit is net zo onwenselijk omdat het eerder een gespletenheid dan een vereniging schept. Beide alternatieven hebben een zekere waarde, maar in het extreme doorgetrokken zijn het slechts halve waarheden. In het verleden bijvoorbeeld waren de mensen als beesten, ongedisciplineerd en onverantwoordelijk in zo verre het hun onmiddellijke wensen betrof. Zij werden totaal gedreven door emoties en verlangens, zonder te letten op ethiek en moraal. In dat ontwikkelingsstadium vervulde het verstand dus zijn functie. Het was ook een goed stuk gereedschap om te leren onderscheid te maken. Maar als het daar ophoudt wordt het een farce. De mens wordt een farce als hij niet door zijn goddelijkheid bezield kan worden. Om die reden is de oefening om je verstand tijdelijk op non-actief te zetten aan te raden. Maar het verstand beschuldigen alsof het de duivel is en het te verjagen, slaat de spijker naast de plank.

Op beide wijzen is de mens niet vol en hij heeft alle functies nodig om zijn goddelijkheid tot uitdrukking te brengen. Zonder verstand wordt hij een passieve amoebe; als het verstand de hoogste plaats wordt toegekend wordt hij een overactieve robot en wordt het verstand een computer. Werkelijk leven bestaat alleen als je je verstand laat trouwen met je geest en je je verstand een tijdje het vrouwelijke principe laat uitdrukken. De hele tijd is je verstand in het mannelijke principe bezig geweest: actie, sturen, doen, controleren. Nu moet je verstand het vrouwelijke principe tot uitdrukking brengen: ontvankelijk zijn. Dit betekent niet dat je passief moet worden, helemaal niet. Je wordt op een andere manier actiever, en werkelijk onafhankelijker dan je voorheen was. Want als je verstand inspiratie van het Gods-bewustzijn ontvangt moet dat in daden worden omgezet. Maar dit ‘in daden omzetten’ gebeurt harmonieus, moeiteloos, niet verkrampt. Als je verstand ontvankelijk is kan het vervuld worden met de hogere geest in jou. Dan gaat het totaal anders functioneren, steeds weer nieuw en opwindend. Niets wordt een sleur, niets verschraalt, niets wordt overtollig. Want de Geest leeft en verandert eeuwig. Dit is de energie en ervaring die jullie in toenemende mate in jullie centrum kennen, waar de nieuwe instroming zo krachtig werkzaam is.

De nieuwe mens neemt al zijn beslissingen vanuit dit andere bewustzijn, omdat hij zich tot het punt opgewerkt heeft om werkelijk ontvankelijk te zijn voor zijn eigen spirituele wezen. Daarom klinken voor iemand, die nog niet begonnen is dit te ervaren zulke levensresultaten als een utopie. En ik ben zo gelukkig te kunnen zeggen dat al heel wat van jullie deel

zijn van deze sterke kosmische beweging waar jullie jezelf beschikbaar voor hebben gemaakt. Jullie ervaren tot nog toe ongedroomde expansie en vreugde, oplossingen van problemen waarvan je niet dacht dat ze ooit mogelijk waren. En het gaat verder. Er zijn geen beperkingen aan je vervulling, aan vrede, aan productiviteit, aan creativiteit van leven, op elke manier en op elk niveau; evenmin aan vreugde, liefde en geluk en aan de betekenis die je leven heeft als je een grotere zaak dient. De tijd is voorbij dat elk individu alleen zijn eigen egoïstische, individuele leventje kan leven. Dit kan niet langer. Degenen die daar toch op staan, sluiten zich af voor een positieve kracht, die echter tot destructiviteit leidt in een geest die nog egoïsme aanhangt. Want dat egoïsme komt voort uit het onjuiste geloof dat je alléén gelukkig kunt zijn als je egoïstisch bent en dat je ongelukkig bent als je onzelfzuchtig bent. Dat onjuiste geloof is een van de eerste mythen die je moet onderzoeken en uitdagen.

Op deze manier schep je een nieuw leven van een type dat de mensheid nog niet gekend heeft, zowel voor jezelf als voor je omgeving. Jullie bereiden je er op voor, anderen bereiden zich er op voor, hier, daar, over de hele wereld, in alle rust. Dat zijn de gouden kernen die ontspruiten uit de grauwe materie en het donkere materiaal van onwaarachtig denken en leven. Werk daarom verder aan je kanaal. Het is de opwinding en de vrede die je altijd gewild hebt. Ga deze nieuwe fase binnen liefste vrienden, met moed en kracht. Stap uit die egocentrische houding, alsof je verslagen zou zijn. Je bent niet verslagen tenzij je van deze rol houdt. Je kunt gaan staan en worden wie je echt bent en het leven op zijn best ervaren.

Jullie zijn allen gezegend, mijn zeer dierbaren. De zegeningen geven je de steun die je nodig hebt om de hele weg te gaan, met alles van jezelf, en levend te worden, geactiveerd, verwerkelijkt door de innerlijke God. Wees in vrede."

Deze lezing werd gegeven door Eva Pierrakos in 1974.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center of the Living Force, Phoenicia (N. Y.) onder de titel: 'Creative Emptiness'.
Vertaald door Martien Janssen In 1979; herzien in 1992 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009